

מראה מקומות להל' מזוזה (11)

דיני צורת הבית (חלק ג') – פתח שאחורי הדלת

יורה דעה סי' רפ"ו סעיפים כ' – כ"א

גמרא מנחות (ריש לג:), "דרש רב יוסף ... ולא מן העשוי", וברש"י

רא"ש (ריש סי' י"א), עד "... ולא מן העשוי"

והשוה לרי"ף (ה: בדפיו)

מרדכי (קרוב לסוף סי' תתקס"א – דף ח' ע"ב), "דרש רב יוסף ... נפיק במזוזה אחת" 61 שורות]

[שיטה מקובצת (בגליון לג:, אות ג' = ד"ה בפתח שאחורי)]

שו"ת הרשב"א (חלק א' סי' צ')

[הגהות מיימוניות (פרק ו' אות ו')]

טור (סעיפים כ' – כ"א)

בית יוסף (סעיפים כא(א), כ, כא(ב))

וע"ע – שאר מפרשי הטור

שלחן ערוך (סעיפים כ' – כ"א), ובש"ך וט"ז

חובת הדר (סוף פרק ז' = סעיפים י"ט ואילך);

שם לעיל (פרק ה' סעיף י"א) לענין מעליות, ובהערות שם באריכות

וע"ע – חיי אדם, וערוך השלחן

שו"ת הרשב"א (חלק א' סי' צ')

שאלת פתח אחד וחלקו בעמוד בנתיים אם נדונין כשני פתחים להצריכן שתי מזוזות מזוזה לכל פתח מהם אם לא?

תשובה מסתברא דכל שיש היכר זיר בזה וזוה לזד העמוד הרי הן כשני פתחין. אבל כל שאין צירים לזדי העמוד אין העמוד מחלקן לשנים. שאין העמוד אלא לנוי בעלמא כעין חלונות שלנו. וחלון אחד נקרא ופתח אחד נקרא. ועוד שהמקום הוא מקום הרצ הגדול רבי מאיר ז"ל היה שהיה בקי צמדרי תורה. ואם הוא לא חייב מוחזקנו בהם שאינן צריכין אלא מזוזה אחת. ועוד שבכל כיוצא בזה אמרו בירושלמי כל שהלכה רופפת צידך ואינך יודע מה טיבה ראה איך צבור נוהג ונהוג כך. ואמרו בפסח שני (דף פ"ו) אמר להם הלל הניחו להם לישראל אף על פי שאינן נביאים בני נביאים הם.